

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til ministeren for handel, industri og søfart, for at han kan fremsætte det anmeldte lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.* Loven blev sidst forlænget for 1 år ved lov af 31. marts 1952 og udløber altså 1. april i år. Da loven sidst blev behandlet på rigsdagen, blev det fra regeringens side klart tilkendegivet, at formålet måtte være så hurtigt, som forholdene gør det muligt, at søge gennemført en afvikling af de reguleringsforanstaltninger af forskellig art, som loven danner grundlag for.

Vareforsyningsloven er i de senere år så at sige blevet den ramme, indenfor hvilken vi mere og mere har administreret os ud af det net af reguleringsforanstaltninger, som det danske erhvervsliv og de danske forbrugere var blevet indvævet i, og som sammen med de årsager, der havde medvirket til restriktionernes indførelse, bidrog til at hemme de produktive kræfters rationelle udnyttelse. De seneste år har været kendetegnet ved en stadig udvikling hen imod mere normale tilstande for erhvervslivet gennem bedre vareforsyning, mere normale produktionsvilkår og stigende konkurrence, og en forøgelse af produktiviteten er blevet et centralt punkt for al dansk produktion.

Vi har set, hvordan landbruget har formået, ved i stigende grad at tage den landbrugstekniske forskning og mekaniseringen i sin tjeneste, at iværksætte en fremadskridende rationalisering og effektivisering af landbrugsproduktionen. Vi ser, hvordan industrien, der på grund af de af krigen forårsagede tilbageslag stod overfor store vanskeligheder, i dag har sat spørgsmålet om en forøget produktivitet øverst på dagsordenen og i henhold hertil har taget opgaven at øge industriens produktivitet op med stor energi. Også indenfor handelen vokser tanken om at reducere omkost-

ningerne ved at finde nye og mere rationelle metoder for varedistribuering stærkere og stærkere frem.

Det er meget vigtigt, at det er erhvervslivet selv, der har taget initiativet og fremhævet, hvor betydningsfuldt det er stadig at øge produktivitet og effektivitet. Ikke alene fordi en øget produktivitet og effektivitet er en afgørende betingelse for den stigning i befolkningens levestandard, som må være al økonomisk stræbens endelige mål, men først og fremmest fordi det simpelthen er nødvendigt for at hindre stagnation og tilbagegang, at vi ikke sækker agterud overfor den produktivitetsudvikling, der foregår i den øvrige verden, og derved mister vor konkurrenceevne. I denne udvikling er det statens opgave at bidrage til at skabe erhvervene de bedst mulige vilkår at arbejde under, bl. a. gennem afvikling af de restriktioner, som kan hemme en tilbagevenden til normale konkurrenceforholdt, såvidt de udefra givne vilkår tillader det.

I det nu forløbne år er det lykkedes regeringen at få gennemført betydelige lempelser i restriktionerne. Der er grund til at fremhæve de fremskridt, der er gjort på liberaliseringsområdet i løbet af 1952: Ved årets begyndelse udgjorde således liberaliseringsprocenten 58, medens den nu er bragt op på 75. Lægges hertil de varer, der frit kan indføres mod deponering, kommer vi op på en samlet liberaliseringsprocent af 83. Vi er herved nået til en frigørelse af importen i et større omfang, end det har været tilfældet på noget tidspunkt siden valutacentralens oprettelse i 1932.

Hertil kommer de restriktioner på det indenlandske forbrug, som er faldet bort i årets løb. I dag er således den sidste rationering — brændselsrationeringen — blevet ophævet. Denne stadige afvikling af restriktionerne har for den danske befolkning betydet flere varer, bedre varer og billigere varer. Den har givet det danske erhvervsliv friere og sundere arbejdsvilkår. Denne udvikling har været baseret på og er gået hånd i hånd med regeringens anstrengelser for at bekæmpe den inflation, der truede landets økonomi ved regeringens tiltræden. Vi kan med tilfredshed konstatere, at den opbygningslinje i vor økonomi, som blev påbegyndt i 1951, er blevet fortsat i 1952. Bankernes valutastilling er således i 1952